

og jeg mener det nøjagtig i den betydning, som jeg har sagt det her. For sandheden er jo den, at venstrefløjen intet svar har givet på, hvad man skal gøre ved Saddam Hussein. Intet.

Svaret er nærmest, at vi ingenting skal gøre. Jeg har ikke hørt venstrefløjens bud på, hvad vi skal gøre. Jo, hr. Villy Søvndal henviser til besindighed. Jamen nu har det internationale samfund udvist besindighed i 12 år. Det er 12 år siden, der var en Golfkrig, hvorefter FN stillede klare krav til Saddam Hussein og sagde: Du skal afruste, du skal fjerne dine masseødelæggelsesvåben. Har den besindighed ført til resultater? Nej, han har snydt sig udenom, udgør stadig en trussel.

Så er det, man må sige, at på et eller andet tidspunkt må der vel sættes alvor bag FN's krav. Man kan da ikke bare blive ved, for det underminerer jo FN's autoritet, at man vedtager nogle resolutioner, men man gør ingenting for at søge, at de bliver overholdt. På et eller andet tidspunkt må man da sætte en grænse, og så er det, man må spørge venstrefløjen – og det kan jeg så ikke gøre på grund af forretningsordenen her, men det må man da i øvrigt gøre i den offentlige debat: Hvornår er det så nok?

Jeg vil sige til hr. Villy Søvndal: Krig er noget forfærdeligt noget og skal jo altid være den absolut sidste udvej, og det hele går ud på at undgå krigen. Men nu ved vi fra 12 år, at hvis man ikke står sammen og sætter Saddam Hussein stolen for døren, bliver han bare ved med at snyde det internationale samfund og trække det rundt ved næsen. Det må jo have en ende på et tidspunkt. Det, jeg savner svar på, er: Hvornår er det nok for venstrefløjen?

Kl. 13.35

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes nu, statsministeren alligevel skulle unde sig selv den luksus en gang imellem at tillade sig at gå en lille smule på tilbagetog, når han har været lidt for langt fremme i en position, der ikke helt kunne holde. Det ville klæde statsministeren, og jeg vil gerne gentage mit løfte om, at i sådanne situationer vil jeg ikke klandre statsministeren for det, men tværtimod fremhæve, at vi i så fald har en statsminister, der er i stand til også at erkende, hvis han har begået en lille fejl.

Så spørger statsministeren: Hvornår er det nok, og hvad har venstrefløjen overhovedet foreslået? Jamen i går stod jeg her og foreslog, også over for statsministeren, at man skulle bak-

ke op om den franske linje. Der ligger et udspil; det var da krystalklart. Statsministeren var ikke i stand til at svare på, hvad han ville gøre, han havde ingen holdning. Han kunne ikke tage stilling til, om han ville støtte USA eller han ville støtte Frankrig.

Men statsministeren kan da ikke komme og sige, at venstrefløjen ikke havde et bud; vi havde et fuldstændig klart bud. Er det ikke korrekt, vil jeg spørge statsministeren, at jeg stod her i går og opfordrede statsministeren til at støtte den franske linje?

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, statsministeren kommer alt for let om ved det, når han gør det her til en sag for venstrefløjen.

Det er farligt for statsministerens eget liv som statsminister at udpege de 80 pct. i de europæiske befolkninger, der er imod en krig, som alle sammen værende nogle, der er venstreorienterede. Det er simpelt hen dødsensfarligt for statsministerens eget liv. Det her er helt almindelige mennesker, hvoraf mange har stemt på Venstre, der synes, at det er den dårligst begrundede krig på det dårligst begrundede tidspunkt, de nogen sinde har hørt om.

Statsministeren spørger: Hvad er så alternativet? Det synes jeg er indlysende. Det er et forslag om at forlænge den våbeninspektion, der lykkes stadig bedre. Det vil vi få endnu en bekræftelse på den 7. marts, når Blix igen skal afrapportere i Sikkerhedsrådet. Derudover er det at ophæve de sanktioner, der tvinger det irakiske folk i knæ, og som gør, at de sulter, som gør, at børn dør, som gør, at de intet overskud har til at organisere sig politisk. Og så er det at lægge internationalt pres på Irak i retning af demokratiske reformer.

Jeg synes, det er så indlysende, hvad det alternative svar er. Det er vel derfor, 80 pct. af befolkningen er enig i det, og at et flertal, et meget stort flertal, er uenig med statsministerens retorik.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er det hr. Søren Krarup, og derefter er det statsministeren.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Der findes et gammelt ord, der hedder, at misdæderen kredser altid omkring gerningsstedet, og når jeg hører hr. Keld Albrechtsen tale om